

Pagpapakasakit...

ni Rosalia A. Aguilar

* MAIKLING KUWENTO

*Bihirang pu-
song umiibag ang
n a h a n d ang
nagpapakasakit ng
lahasan, alang-
alang sa iba.*

HINDI na sana dapat unka-
tin ang lumipas na kahapon
kung nais nating maghilem
ang sugat na likha nito. Ngunit
ang mga gunita ang nag-udyok
upang sumariwa sa ating alala
ang mga pasakit at himutok ng
buhay. Ang pag-ibig nga naman!
Masarap bigkasin—mahirap ala-
lahanin.

Siyam na taon na ang lumipas
nang kami ni Mercedes ay nag-
kaibigan. Marshil, sa mga san-
daling ito'y kanya nang nalimut-
an. Anupa't sa katagalan ng pa-
wahon, ang aking sapantaha ay
maaring hindi magkamali, sa-
pagka't si Chedeng ay isang ba-
ging mayumi, narikit, at ma-
hinin—magatimpi at mapagma-
hal. Samantalay isang salawahan
at mapagimbot naman ako.

Nasa ikatlong baytangi kami sa
"high school" nang magsimula ang
aming pagkikilala. "Laboratory
period" namin noon. Lunapit ako
at nakupo sa kanyang tabi. Tini-
tigan ko siya—nangitlingid ang
kanyang luha. Itinanong ko ang
dahilan ng kanyang anyo. Ang
kanyang sagot ay:

"Wala, nalulungkot lamang
ako."

"Maari kaya na ang isang tao
ay manimdim ng walang sanhi,"
ang pakli ko. "Huwa kang ma-
nagamba. Magtapat ka at ako'y
nahahandang dumamay sa iyo."

"Huwa na. Ipagwalang-bahala
mo ang aking anyo sapagka't wa-
lang anuman ito. Ang pakikipag-
ibigan ay tapos na sa akin. Na-
paktanto ko na ang kalooban ng
isang lalaki—pawang balatayo,"
ang dali-dali niyang tugon.

"Mercedes, huminahon ka. Itu-
ring mong ako'y iba sa iyong mga
kakilala. Ang aking kasiyahan ay
nababalot ng isang maulap na ka-
hapon. Kung kaya't ang aking
ayos ay naito—palaging masaya
—sapagka't pinipilit kong mali-
mutan ang lahat ng saklap upang
harapin ang isang masayang hi-
nahaarap. Hala, ngumiti ka at
magtapat ka sa akin, siye na..."

At si Mercedes ay nagtapat at
aking naunawaan ang lahat.

Mula noon ay matalik na ka-
ming magkaibigan. Walang san-
dali na hindi ko siya pinaghaha-
nap at siya'y ganoon din. Anu-
pa't ang aking kawiliwili pag-
sasamahan ay kinainggitang na
mamami. Isang hindi sukat aka-
laing pangyayari ang biglang umi-
ral sa akin—ako'y nahumaling sa
isa naming kamag-aral. Isang

lalaking makisig at matalino—na
hinahangan ng halos lahat ng
aming mga kasamahang babae.
Ito'y walang iba kundi si Mario.
Isang hapon, sa aking malabis na
tuwa sa pag-uukol ni Mario ng
pagamamahala sa akin, ay malugod
kong ipinagtapat kay Mercedes

ang pakikipagibigan ko sa kanya.
Si Mercedes ay biglang nalumbay
at ang kanyang sabi ay:

"Para mo ng awa, huwag mo
nang ipagpatuloy. Sarilihin mo
na ang iyong kaligayahan."

"Bakit naman. Hindi ba't ikaw
ay aking kaibigan na dapat pag-
tapatan? Hindi ba't ikaw'y na-
ngako sa akin na tayo'y magda-
mayan sa anumang sulirarin sa
bahay—kalungkutan man 6 kasa-
yahan? Ang lahat ng aking pag-
tatapat ay hindi ko maaaring ipa-
hiwatig sa mga kapatid ko kaya't
ikaw ang minarapat kong pagsa-
bigan. Hindi mo ba ako maaaring
pagbigyan?"

Ang aking binigkas ay nagpa-
lambot sa damdamin ni Mercedes.
Kaya't mula noon' walang tapso
namin ni Mario na hindi ko isa-
nangguni kay Mercedes. At si
Mercedes naman ay matiyagang
matiyaga sa pakikinig. Kung anu-
man ang kanyang damdamin sa
mga sandaling yaon ay hindi ko
ipinag-uukulan ng pansin. Wala
akong ibang isinaloob kundi ang
aming pagmamahal na ni Mario.

Nagdaan ang mga araw...
Nang kami'y nasa ikaapat na
baytangi ng aming pag-aaral ay
nawalay sa amin si Mercedes sa-
pagka't siya'y napababa ng "sec-
tion." Hindi ko lubos mawatasan
kung bakit bumaba ang kanyang
marka gayong siya'y masikap na-
man sa pag-aaral. Ang kalung-
kutan ng kanyang mukha ay hindi
nagbago. Taglay na rin niya ang
isang napakaamang anyo — mga
matang tila umiyyak at nangu-
ngusap. Subalit sa aming paghi-
hwalay ay lalong sumidhi ang
aming pagmamahal.

Pagkatapos ng aming pag-aaral
sa "high school," si Mercedes ay
natanggap na "checker" sa mga

sine sa lalawigan. Ang aming
pagkikita ay naging madalang.

Abril noon nang ako'y operahan
sa apendisitis sa Ospital Heneral.
Ipinasabi ko kay Mario na sumu-
lat kay Mercedes upang ipagbi-
gay-alam ang aking karamdaman.
Ang hindi pagtupad ni Mario sa
aking kahilingan ay napatunayan
ko nang si Mercedes ay dumalay
na may hinampo sa akin. Ako'y
nagtaka, ngunit aking ipinagwa-
lang-bahala sapagka't si Mario ay
naroroon sa mga sandaling yaon.

Nang lubusan nang maulila si
Mercedes ay inanyayahan ko na
siya sa aming tahanan. Pinaun-
lakan niya ako kaya't wala ka-
ning lakad ni Mario na hindi ka-
sama si Mercedes, maging sa sine
(Buklatin sa pahina 11)

AT LAST

They Are Back

* Merle Norman

Beauty Products

used extensively in the pre-war
days by ladies of taste and dis-
tinction at the Manila Hotel
Beauty Shop are now available
to help restore to women what
is theirs—Beauty.

Merle Norman cold
cream, powder, rouge, lip-
stick, cologne and lotion are
all you need to reclaim your
charm.

Ask Your Druggist for—

Merle Norman

Distributors Contact

ISIP BROS CO., INC.
448 Juan Luna

Enrollment is in full swing at the—

De Luxe Fashion School

AUTHORIZED BY THE GOVERNMENT

DRESSMAKING & HAIR SCIENCE

Enroll at Dasmariñas and David, near the People's Bank

● NOBELA

(Ika-2 Labas)

ISA PANG BAYANI

ni Teodorico C. Santos

NANGINGINIG ang mga kamay na inangat ni Ramon ang tarangka ng kanilang pinto. Kinabig niya ang malaking pinuan na lumangtingit pa nang mabuksan. Ang unang bumati sa kanyang mga mata ay halos nagpawala sa kanyang malay.

Sa kanyang harap ay nakatutok ang mga baril na nangingislap ang bayoneta. Nakita niyang ang mga may-hawak nito ay pawang mababangis ang mukha. Marumi at nangangamay ang mga suot na uniporme, at sa kanilang mga mata ay madali siyang nakadama ng takot.

Narinig ni Ramon na nagsalita ang isang nasa likuran ng kaharap niyang kawal. Nasabi niyang pinuno marahil ang nagsalita ng ito, sapagkat noo'y isa-isang ibinaba ang mga bayonetang nakatutok sa kanya. Sa isa pang utos ng pinuno ay rumaragasang pumasok sa loob ng kanyang tahanan ang mga kawal.

"Ako'y si Kapitan Omura," sa wikang Ingles ay pakilala kay Ramon ng pinunong Hapones. "Kami'y mabubuting kaibigan. Ikaw ba'y kaibigan ng mga Hapones o ng mga Amerikano?"

Madalang naunawaan ni Ramon ang kinabibilitanan ng kayang buhay kaya't nakangiti siyang tumugon:

"Ah, siyempre, kaibigan ako ng mga Hapones. Bakit ako magiging kaibigan ng mga Amerikano? Ang mga Amerikano ay walang ginawa kundi pahirapan kami. Samantalang kayo'y dumating dito upang kami'y tubusin, hindi ba?"

"Ikaw ay mabuting Pilipino," nakatawa nang pakil ng Hapones. "Tayo'y magiging magkaibigan."

"Tuloy kayo... Tuloy kayo, Kapitan Omura." Buhay na ang loob ay anyaya ni Ramon. "Ariin ninyong sarili ang aming tahanan."

Magkasabay nang pumapanhik si Ramon at si Kapitan Omura, nang bigla silang makarinig ng kalabog. Natigilan na lamang si Ramon nang makita niyang nakatumba ang kanyang mga silya at mesa, Pinag-aagawan na ng mga sundalo ang kanilang natagpuang alak, sigarilyo at pagkain, at ang mga iba'y patuloy naman sa paghahalugog. Isang nakangising Hapones ang nakita pa niyang dahan-dahang lumalapit kay Luisa, habang ito'y mahigpit na nakayakap sa dalawang anak at nagpapakaliitlit sa isang sulok. Salamat at sa isang matalim na

utos ni Kapitan Omura ay matuwid na nagsitayo ang mga kawal. Nawari ni Ramon na kapalay'y pinangaralan ang mga ito, sapagkat matapos magsalita ang kapitan ay kumilos na sila nang maayos.

"Dinaramdam ko ang nangyari," ani Kapitan Omura. "Hindi nila nalalamang ikaw ay kaibigan."

"Ah, walang anumang iyan. Walang anumang..." ani Ramon at tinawag ang asawa. "Luisa, maghanda ka ng pagkain para kay Kapitan Omura at sa kanyang mga kawal."

Nang tumayo na si Luisa upang sumunod sa kanyang utos ay humila si Ramon ng dalawang silya at naupo silang magkaharap ni

Kapitan Omura. Sa pagitan ng pagsasalitang alak ay ulit-ulit na sinasabi ni Ramon na talagang talo na ang mga Amerikano, at habang pinupuri niya ang tapang ng mga Hapones ay lalo namang nagpapakita ng yabang ang pinunong Hapones.

Naputol ang pagsasalita ni Ramon, nang buhat sa kanyang silid na aklatan ay lumabas ang isang kawal. Ito'y tuwid na tumid na tumayo bilang pagpupugay kay Kapitan Omura, saka nagsalita nang mabilis at sunud-sunod sa tinig na pagalit.

Kinabahan si Ramon nang makita niyang biglang tumayo si Kapitan Omura. Ito'y pagalit na sumulap sa kanya at saka humakbang nang malalaki na pagmamano sa kawal. Siya'y namumutlang sumunod.

Sa bungad pa lamang ng kanyang silid na aklatan ay natunugan ni Ramon na may masamang mangyayari. Nakita niyang si Kapitan Omura ay nanginginig at mapulang-mapulang namayang-wang sa harap ng isang malaking larawan ng Pangulong Manuel L. Quezon na ang nakapalamuti ay isang bandilang Pilipino at isang bandilang Amerikano. Nagunita niya ang ukol sa isang Pilipinong pinatay sa lloko sapagkat ito'y tumangging alisin ang bandilang Amerikano sa kanyang tahanan kaya siya'y biglang kinilabutan.

At bago nakapagpalitan ng Ramon ay mag-asawang tinalap ang biglang dumapo sa kanilang muka. Ito'y sinundan pa ng kaliwa at kanan ni Kapitan Omura, hanggang sa dumaloy ang dupo sa kanyang bibig at ilong. Nakaramdam na ng hilo si Ramon nang marinig niya ang sigaw na "Tatay... Tatay ko..." ng dalawa niyang anak. Nakita niyang si Luisa'y maputlang-maputlang napasandal na lamang sa tabi ng pinto samantalang pigil-pigil nito ang umiyak na sina Berting at Rosa.

"Dinaramdam ko ang magalit nang ganito," nakasalikod-kamay at paroo't-paritong lumalalad sa harap ni Ramon ay wika ni Kapitan Omura. "Subalit, dapat malaman ninyong mga Pilipino na aalisin namin ang lahat ng masamang bakas ng Amerika sa bayang ito. Kayo'y bibigyan namin ng paglaya, sa pasubali na, kayo'y tutulong sa amin. Nailintindihan mo ba?"

"Opo" mapakumbaba ay tugon ni Ramon.

"Dinaramdam ko ang magalit nang ganito," ulit pa ni Kapitan

Ang mga ikikilos ni Mang Ramon sa harap ng kawayan ay maaaring maging sanhi ng kanyang pagiging isang taksil o matapat na Pilipino.

Halos hindi mapapanawala si Mang Ramon sa narinig niyang sinabi ng kanyang anak na kawal.

● NOBELA

(Ika-2 Labas)

PAG-IBIG

at Panata

ni MAR. S. TORRES

TANGING tangi ang pagdiriwang sa kaarawan ni Remedios. Halos natipon ang mga litaw na angkan sa mga bayang karatig ng Poblasyon. Maging ang pangulong bayan, ang kalihim ang punong lalawigan ng Bulakan ay nagpaunlak sa anyaya ni donya Luisa. Lahat halos ay may dalang handog kay Remy, subalit ang kanilang pansin at mata-pat na paghanga'y nauwi sa katulong-tulong ng mag-inang tumatanggap ng mga panaunin, kay Lita Robles.

Tunay na namukod si Lita sa pagkakataong iyon. Tumbalik sa kanyang inaasahan, ang kanyang paligid ay naging mabulaklak, nasabigan ng madlang papuri at higit doon'y napadambana sa puso ng karamihan ang kanyang kariktang may sanyo ng isang bagong bukad na bulaklak.

Kay dami ng ipinakilala sa kanya ni Remedios. Marami din ang nailapit sa kanya ni donya Luisa. Subalit ni isa man doon ay walong natandaang pangalan si Lita. Ang lahat ay tintugon lamang niya ng ngiti, ng bahagyang pagyukod ng ulo na tila bunga ng kanyang kakimian at pag-aalanganan sa kalasayan ng kanyang mga kaharap. Hindi nalalaman ni Lita, na ang mga kilos niyang iyon na para sa sa kanyang palagay ay pag-aaral at pakikibagay sa pagkakataon, ay pinag-uukulan ng pansin at masuring pagsuhay-bay, hindi lamang ng mga binata at dalaga kundì ng mga magmagulang ng mga iyon na siyang higit na nakawawas na mabubuting kaugalian.

Malapit nang magsimula ang sayawan nang bumungad ng bulwagan ang isang tila nahuling panaunin. Si Lita lamang ang nawian doon sa bungad ng pintuan, pagka't si donya Luisa ay nasa kusinaan at tinitignan ang lagay ng mga bagay-bagay doon, samantalang si Remedios ay nasa kabilang panig ng bulwagan at abala sa pakikiharap sa kanyang mga kaibigan.

Napatingin si Lita sa bagong dating. Iyon naman ay tila nagalangin nang makita si Lita at tila nagbalak pang lumisan sa pag-aakalang nagkamali siya ng pinatunguhan. Ngunit ang matamim na tingin ni Lita'tila hindi kayang paglabanan:

"Magtuloy kayo!" ani Lita. Napangiti ang panaunin. Pagkatapos matitignan si Lita ay magalang na sumagot: "Tila po nagkamali ako. Ito po ba ang tahanan ni donya Luisa?"

Tumango si Lita at saka inulit ang anyaya: "Tuloy na kayo at aking tatawagin ang inyong hihanap!"

Sumunod ang panaunin. Mga ilang hakbang lamang buhat sa kanyang pinanggalingan ay huminto at hinabol ng tingin ang kariktang nababago sa kanyang pananila.

"Ito kaya si Remedios?" tanong sa sarili ng panaunin, at pagkatapos magpalinga-linga at tapunan ng tingin ang karamihan ng mga panaunin ay tumungo sa kanyang niyayapakang dako na tila hinanap ang wastong kasagutan sa kanyang tanong. "Kay gandang

batal" ang wala sa loob ay nauibulong sa sarili ng panaunin.

Nang iangat na muli ang kanyang ulo ay siyang pagtatama ng tingin nila ng donya.

"Donya Luisa!" sambitla ng panaunin.

"Abá..." patigagal ng binati, "Doktor Santos, anong kapalaran ang naghatid sa inyo sa dakong ito?" at ang patuloy pa ng lonya, "Mabuti pa kung hindi kayo pinaaanyayahan, sumisipot kayo!"

"Si donya Luisa naman!" salag ng doktor, "Hangga ngayon bay kanyang tanong. "Kay gandang

Patuloy sa mahinhing pagdaloy ang buhay ni Lita, na kaugnay ng buhay ng mga taong nasa kanyang paligid.

Ang buhay ay malupit sa isang goya ni Lita na isang maralit lamang!

"Ang kabiguan ng pag-sa ay hindi maaaring malimutan. At isipin niyong malagay ako sa paghiintay ng wala!" sagot ng donya.

"Buweno!" pangiting pakli ng doktor, "Ngayon marahil ay wala na kayong sasabihin... narito na ako!"

"E, ano pa nga ba ang sasabihin ko!" tanggap ng donya at pagkasabi niyon ay bumaling kay Lita na no'y nakikiling lamang at titingin-tingin sa dalswang nag-uusap.

Tawagin mo, ineng, si Remedios" utos ng donya kay Lita, "Sabihin mong narito ang kanyang doktor!"

Dal-dalang sumunod si Lita. Tila napamulatag ang doktor sa kanyang narinig, sapagka't nagkamali ang kanyang akala sa dagdagang sumalubong sa kanya. Gayunman, upang tiyakin ang kanyang pag-aalinlangan ay nasabi ng ang zanito: "Iyan yata ang bunso niyo."

"Sino, si Lita?" pagulat na sagot ng donya, "Nalimutan na ba niyong isia ang aking anak?"

Napatawa si doktor Santos. Iisa nga pala ang anak ng donya, na nang may limang taon ang nakaraan ay nailigtas niya sa isang mabigat na karamdaman, kaya nga buhat noon ay siya na ang naging palaging manggagamot ng mga de Luna. Kay dali niyang makalimot.

"Doktor!" masayang bati ni Remy, "Kailan kayo dumating?" "Kangi-kangina lamang!" nakangiting sagot ng binati, "Kumusta ka?"

"Abá..." ani Remy, "Ang bang kumusta...batiin niyo ako!"

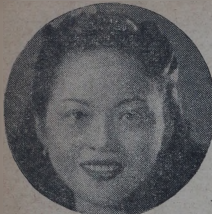
"Kaarawan ngayon ng inyong pasiyente!" klatlo ni donya Luisa.

"Buweno!" masayang tanggap ng doktor, "Nais ko ang isang malawalhatang kaarawan!" at kinamayan niya si Remedios.

"Salamat!" ani Remedios at pagkaraan ng pakikipagkamay niya sa doktor ay kinawit naman ang kamay ni Lita na no'y matamang nakikiling ng usapan, "Ang aking kasibigan at kababata, doktor!" ani Remy.

"Isang karangalan ko!" ani doktor Santos, kasabay ang pag-abot ng kanyang kamay sa nakikiming si Lita.

Bahagya nang nakapangusap si Lita. Wala siyang nagawa kundi tupdin ang hinihingi ng magandang asal, bagama't ang kalocnan ni Lita ay tila alaapa at di mawasto, sanhi sa nakalulundon na papuring noon lamang niya narinig, na buhat pa naman sa isang kilisang manggagamot.

SI DELLY MAGPAYO ay malamang na muling mairing ang Unig sa radyo.

ANG pangalan ni Jose Corazon de Jesus ay muling nanariwa sa gunita ng layan ng ipalabas sa dalawang dulaan sa Abenida Rizal at kanyang "Gahaman, al'rog, Paalam (itong huli'y ibinatay sa kanyang "Ang Pagbabalik.") Ang Gahaman ay hindi lamang sadyang katha ni Huseyn Batute, kundi ang isa sa lumabas ay anak din niyang tunay, ang ngayoy kila-la sa pangalang Corazon de Jesus. Si Corazon de Jesus ay unang nagkaroon ng pagkakataon nang siya'y gumamap ng isang malili na papel sa ang Haring Hampas-lupa," na makita ng Pransiya, kay Francois Villon, na ginamap ni Fernando Poe.

AT nabanggit na rin lamang natin si Fernando Poe, nalimutan na ba niya ang kanyang "Palaris" ang "Robin Hood" na Pilipino? Ngayo'y kasalukuyang inihahanda ang isang malaking samahang pinamagatan niya ng "Palaris Enterprises." Ang samahang ito'y kabilangan ng isang estudyio, isang bahay-kalakal, isang tindahan ng radyo, isang palimbagan, magasin, atbp.

KUNG alukin ng isang kontrata sa Hollywood si Pat Mijares ay hindi katakata. Ang kanyang larawan na kuha ni Maynard ng Metro Goldwyn-Mayer ay itinuturing ngayon sa Amerika na larawan ng gandang Pilipina. Ganun din ang mmasabi natin kung Pugo at Togo, na maraming larawan ng nakarating sa Hollywood nang kuman sila sa bangong nilang labas na "Hanggang Piyer."

ANG ginagawa nila ngayon, habang wala pang kuhanan ng pelikula:

Si Gerardo (Jerry) de Leon ay tagapamahala sa Club Rio.

Si Ely Ramos ay isa nang manga ngalakal—sari-sari ang kanyang panind.

Si Angel Emeralda ay nagyayao't dito sa lalawigan sa pamamagitan ng kanyang sariling trak.

Si Mila del Sol ay nangasiwa ng isang "night club," ang "Villa Hermosa"—pangalang kuha sa isa sa mga pelikula niya noong araw.

Si Amando (Pinoy) Cris ay nasa kampoamento Murphy na rin, at siya ang namamahala ng pangkat nkol sa alitan ng mga kawal.

Si Norma Blancallor at Ester Magalona, ay kapuwa maligaya sa piling ng kanilang mga kabiyaq ang unay nasa Batiwag, at ang pangalawa'y sa Nueva Biskaya.

Si Sonia Reyes ay maligaya sa nag-aalaga sa kanyang unang supling.

Si Luniningay ay patuloy sa paglabas sa "traveling shows," at nakakailan lamang ay kasama nina Alfonso Carvajal, Florentino Balcer, atbp.

Si Rogelio de la Rosa ay naghihi-bol na rin sa mga lalawigan sa pamamagitan ng kanyang pangkat na dating nagpapalabas sa Lotis.

Pagkatapos ng kanilang kontrata sa "special service" ng hukbo ay muling magbabalik sa Alegria sina

MASAYA si Manuel Conde sapagkat gawa nila ang pelikula sa L.V.N. ni Mila del Sol.

Benny, Rommy at Dulcy Din.

ANG bagong tuklas na bituin ni Tor Villano ay si Luz Divinia, at ang itatambal niya'y si Fred Penalos, isang dati'y bituing manglalaro ng basketbol. Ang dalawang bagong tuklas na ito ni Tor, ay isasama sa mga beteranong sina Pugo at Tugo, Rolando Liwanag, Oscar Keese, Rogelio Nite, Lily Mirafior, Totoy Torrente, atbp. Lahat sila'y lalabas sa "They Died To Live" (Nangamatay Upang Mahuhay).

Si Guillermo (Billy) Icasiano ay naghahanda na rin ng kanyang "script" para sa "Sampagita." Sa mga huling balita ay nabatid naming si Lorenzo Tuells ang magiging tagapangasiwang panglalalaban ng tinurang estudyio, sa pamumuno ni Hukom Jose O. Vera, kapatid ng yumaong Pedro Vera.

Malamang na sa buwan ng Disyembre ay dalhin sa Amerika ang "Filipinana," pangkat ng mga mananawaw, mang-aawit at mga musikong Pilipino, na kasalukuyang nasa kagawaran ng tanging pagliligkod sa hukbo. Ang mga mananawaw ay pinamumunuan ni Gog, Francisca Tolentino ng Unibersidad ng Pilipino, karamihan ng mga mang-aawit ay dating nasa radyo KZRH, at ang mga musikong naman ay bumubuo ng isang pangkat

ng rondalya. Ang buong pangkat ng Filipinana ay umaabot sa 52 katso.

Si Carlos Vander Tolosa, kilala sa pagka-direktor sa pelikula, at namahala ng "Dugong Silangan" na ipinalabas sa Lyric at naging sanhi ng pagkadula sa kanya sa "Fort Santiago," ay kinuha ni Lou Salvador upang maging tagapamahala ng "Corrigidor," isang tanging palabas na itinatanghal ngayon.

Kasalukuyang inihahanda ni Manuel (Ararong Ginto, Magnoong Takos) Conde, ang "Alala Kita," ibinatay sa isang awiting may titik ni Gog, Aurora Aragon Quezon, Nakatalkang lalabas sina Rodrigo (Binbo) Danao, Mila del Sol, Domingo Principe, Fidel de Castro, Cecilio Joaquin, at "Elvira," isang bagong tuklas ni Donya Sisang na L.V.N.

Si Billy Smith, tekniko ng "Sam pagita," na noong panahong Hapones ay ikinulong sapagkat na pagbintangang gumagawa ng "transmitter," ay nagtungo sa Los

SI JERRY DE LEON, isang doktor, ay patuloy sa pagiging direktor sa Federal Films.

PALABAS si Luniningay sa mga lalawigan-at doon itinatago ang kanyang mga tagahanga.

NEW ENGLAND HOTEL & RESTAURANT

Quezon Boulevard

Prompt Service • Delicious Dishes
OPEN 8:00 A.M. TO 9:00 P.M.

BULALAKAW

Angeles, California, upang sunduin ang kanyang may-babay, si Violeta del Campo. Ang dalawa'y babalik dito pagkatapos na makapamili ng ilang kagamitan para sa "Sampagita." Si Eduardo (Marvin) de Castro na naroroon na rin sa Amerika, ay ipinalalagay na tumitingin din sa mga aparato para naman sa "X-Otic Films." Ang I.V.N. na gaman hindi napinsalaan, ay malamang na magpasugo din ng kanyang kinatawan sa Amerika, upang bumili ng mga bagong kagamitan sa estudyio.

Kamakailan lamang ay lulan ng isang aeroplano sina Pugo at Togo, kasama sina Lily Miralflor at Melba, upang lumabas sa isang tangang pagtatangka sa Takloban, Leyte. Ang pagkakay sa aeroplano ay nagkaraniwan na sa mga arista natin. Ang iba sa kanila'y nakalipad na sa Bataan, Mindoro, Lingayen, at Leyte, upang lumabas lamang sa loob ng isa o dalawang araw.

Ang mapagpalawang si Coring ay unang napanin nang gampanan

SI NORMA BLANCIAFLOR, ay abala sa pagdidine reyna ng isang tahannan.

niya ang isang papel na ukol kay Pat Mijares, ang "Huguette sa 'Haring Hampas-Lupa.'" Nagkasakit noon si Pat. Ngayon ay maari si Coring sa pagpapatawa, pagsayaw, sa "dramatic role," o kahit na sa unang uri ng papel.

Pagpapakasakit

(Karugtong ng nasa pah. 7)

ó sayawan. Isang dapit-hapon, ipinagpatay sa akin ni Mercedes na nais niyang mag-madre. Siya'y aking pinangaralan na huwag niyang isaisip ang gayon. Pinakingan niya ako kaya't hindi na niya ipinagpatuloy ang kanyang balak. Hapones sa Maynila—si Mercedes ay pumiling sa kanyang mga kamag-anakan sa lalawigan. Si Mario naman ay napabilang sa mga sundalong lumaban sa Bataan. Nang mga panahong yaon ay pagwang kalungkutan ang umiral sa akin. Napakasakap ng buhay noon!

Nang ako'y wala nang mabali-taan kay Mario, ay naisip kong marahil ay nasawi siya. Nagkataon naman na mayroon kaming kapit-bahay na nagnanais magpahayag sa akin at gustong-gusto ng aking mga kapatid. Tinanggap ko ang kanyang pag-ibig kaya't ang amin na lamang himintay ay buwan upang kami'y makasal. Nang mabali-tan ni Mercedes ang gayon, siya'y dali-daling nagtungo sa bahay at ako'y kanyang pinagwikaan ng ganito:

"Luz, kapag ikaw ay napakasal sa lalaking iyan ay ituturing na kitang patay. Dapat mong alalahanin na ikaw'y nakipagkasundo kay Mario. Nangako ka sa kanyang ikaw'y maghihintay. Wala ka pa namang balita na siya'y patay na, nakipagkasundo ka na naman sa iba. At saka tandan mo ito: Kung si Mario ang makaisang-palad mo'y idudulot ko sa iyo ang lahat ng aking makakaya. Ngunit kung ikaw ay magpapa-

HINDI pa nakatutugot si Coraton Noble gaya ng nasa larawan, ngunit magpapagmamot siya sa Amerika, upang magsaluy ang napiliy niyang kamay.

culoy sa iyong kasunduan sa lalaking iyan, wala kang maasahan sa akin."

Hindi naglaot ang ating mga hukbo ay sumuko sa Bataan. Wang anu-ano'y nabalitaan kong si Mario ay kabilang sa mga bihag na pinalaya sa 'Kampo O'Donnell sa Kapas Tarlac. Si Mario ay puat na payat noon at halos matumba sa kahinaan nang aking dalawin sa ospital. Nang siya'y gumaling ay nasok siyang ahente ng "real estate." Wala pa siyang isang taon sa kanyang pinapasan, napataas na si Mario sa kanyang tungkulin. Napag-usapan namin na kami'y dudulog na sa dambana.

Handa na ang lahat noon — si Mercedes pa nga ay hindi nagkulang sa kanyang pangako—iniukol niya ang isang buwang singkal sa paghahanda ng aking mga gamitin—mga kakaalanganin sa pamamahay. Ngunit si Mercedes ay tumanggit sa kanyang pagiging "dama de honor."

Nang sumapit ang araw ng eming kasal ni Mario, nawawala si Mercedes. Nakaluhod na kami nang aking napanin si Mercedes sa isang dako—masaya ang kanyang mukha, at sa wari ko'y lalo pa siyang gumanda. Pagkatapos ng kasal, malugod niya akong niyakap.

"Binabati kita, Luz. Nawa'y bigyan ka ng Panginoong Diyos ng maligayang hinaharap."

"Salamat, Mercedes, salamat." Magdadalawang taon na ngayong kasal kami ni Mario. Malaki na ang aming sanggol—ngunit si Mercedes ay hindi ko nakita ó nabalitaan man lamang.

Isa pang Bayani . . .

(Karugtong ng nasa pah. 8)

Omuva. Binalingan nito ang kanyang mga kawal at sa isang utos ay nakita ni Ramon na binalat ang kuwadro ng larawan ng Pangulong Quezon. Sapagka't kasama ng larawan ang bandilang Amerikano, kaya't ang larawan ng Pangulo ay kasamang pinag-yayapakan ng nagkakatuwang mga Hapones.

"Nakahanda na po ang pagkain," sa wakas ay nasabi ni Luisa.

Nakangiti na si Kapitan Omura, kaya't nagsalita uaman si Ramon:

"Halina kayo, Kapitan. Tawagin ninyo ang inyong mga kawal."

"Ang mga kawal ay hindi kumakain kasabay ng kanilang pinuno," wika ni Kapitan Omura. "Ako ang kanilang pinuno, kaya ako lamang ang kakain."

(ITUTULUY)

SI MILA DEL SOL, ay mataba ngayon kayan nasa larawan, kaya siya'y naglalago ng kumbaga.

HARRISON VENETIAN BLIND MFG.

WILL ACCEPT: CONTRACTS & JOBS
FOR VENETIAN BLINDS MADE TO ORDER

337 Trabazo St., corner G. Tuazon, Sampaloc